

РЕШЕНИЕ

№ 4835

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 01.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **14534** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Д. Н. В. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-18-69/14.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър и във вр. с Решение от 07.12.2012г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Второ отделение по адм. дело № 9037/2012г., с което делото е върнато за ново разглеждане. С оспорваната Заповед, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от район „В.”, Столична община, включваща К., при граници: район „О. купел”, [улица], [улица], природен парк „В.”.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, В ЧАСТТА за границата между имоти с идентификатори: 68134.1893.171 и 68134.1893.170, като постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми. Поддържа, че местоположението на спорната граница е определено с влязло в сила Решение от 22.10.1984г. на Софийски районен съд (СРС) по гр. дело №1504/1984г., като на място границата е материализирана в съответствие със съдебния акт. Счита, че при отразяване на процесната граница административният орган е допуснал нарушение на приоритетите, установени в чл.14, ал.1 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната

карта и кадастралните регистри (Наредба №3). Прави искане за отмяна на Заповед №РД-18-69/14.12.2010г., в оспорваната част. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Представя писмени бележки по същество на спора и списък на разноските.

Ответникът – изпълнителен директор на АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР (АГКК), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител – адв. М., излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна – М. З. М., представляван в производството от адв. С., оспорва жалбата. В писмено становище (именувано Приложение) от 17.02.2012г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованите страни К. Н. В. и Р. З. Л., редовно уведомени за образуваното съдебно производство, не се явяват и не се представляват по делото и не изразяват становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Протокол за съдебна спогодба от 29.01.1980г. на Софийски районен съд, 43 с-в по гр. дело №8914/1980г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №44252, том XXI, дело №96/1980г. жалбоподателят и заинтересованата страна К. В. се легитимират като съсобственици на дворно място, цялото с площ от 390 кв.м., представляващо парцел 13, кв.53 по плана на [населено място], местността „К. II зона”.

На основание наследствено правоприемство от Р. И. М. (Удостоверение за наследници №88/29.01.2001г. на район „В.” и Нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по реда на гл. II от ЗСГ, №105/17.08.1982г., том XX, нот. дело №3480/1982г.) и с Нотариален акт за дарение на недвижим имот №76/04.05.1995г., том XXXIX, нот. дело №7627/1995г. заинтересованата страна М. З. М. се легитимира като собственик на дворно място, цялото с площ от 488 кв.м., съставляващо имот пл. №12, кв.53 по плана на [населено място], м. „бул. Девети септември – III част”.

С Решение от 22.10.1984г. на Софийски районен съд, Гражданска колегия, 50 с-в по гр. дело №15404/1984г. е определена границата между имот пл. №12, кв.53 по плана на [населено място], м. „бул. Девети септември – III част”, собственост на Р. И. М. и имот пл. №13, същият квартал и местност, собственост на Д. Н. В., по линия А-В на скицата на вещото лице - неразделна част от съдебното решение. Видно от отбелязването решението е влязло в сила на 30.11.1984г.

Със Заповед №РД-09-318/12.06.1995г. на главния архитект на Териториална общинска администрация (ТОА) „В.” е одобрена частична квартално-застроителна разработка за два броя гаражи с подпорна стена към [улица], в имот пл. №12, кв.53, м. „ул. Девети септември”, К..

Със Заповед №РД-50-94/21.06.2007г. на кмета на район „В.” е одобрена поправка на кадастралния план за нанасяне на верни имотни граници на имоти пл. №169 и пл. №171, заличаване на имоти пл.№856 и имот без пл.№, кв.38 по плана на м. [улица], съгласно приложена скица. По делото са приети Скица-проект за изменение на кадастралния план и обяснителна записка, видно от които границата между имот пл.

№856 и имот пл. №171 се измества на изток в имот пл. №171. По жалба на Д. В. Заповед №РД-50-94/21.06.2007г. на кмета на район „В.” е отменена с влязло в сила Решение №3110/11.06.2012г. на Административен съд София – град, 24 с-в по адм. дело №4587/2011г.

Административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „В.” е открито със Заповед №16-5/05.03.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник (ДВ), бр. 32/25.03.2008г. Съобщението е публикувано и във всекидневниците „Монитор” и „Телеграф” от 27.03.2008г. Изработените кадастрална карта и кадастрални регистри са приети от службата по геодезия, картография и кадастър с Протокол № КД-10-17-39/11.06.2009г. и са обявени на заинтересованите лица чрез съобщение, публикувано в ДВ, бр.88/06.11.2009г. Срещу данните отразени в КК, в частта за границата на собствения му имот с имоти пл.№171, пл.№799 и пл.№652, жалбоподателят е направил писмено възражения рег. №94-7696-28/16.06.2010г., което е било разгледано от комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР и видно от решение по т.28 по Протокол № КД-10-17-44/02.09. и 03.09.2010г. е прието за основателно. След изтичане на срока за възражения и допуснатите с Решения на комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил процесната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Б., не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните, релевантни за спора факти: 1) Действащия кадастрален план на местността е одобрен през 1977г. Последният е послужил като основа на действащия регулационен план РП), одобрен с Решение на Столичния общински съвет (СОС) от 19.03.2001г.; 2) Процесните имоти на жалбоподателя и заинтересованата страна М. са нанесени в кадастралния план от 1977г, съответно с пл. №171 и площ от 399 кв.м. и пл. №170 с площ от 486 кв.м.; 3) С действащия РП, одобрен през 2001г. за имот пл. №170 е отреден урегулиран поземлен имот (УПИ) VIII, а за имота на жалбоподателя с пл. №171 е отреден УПИ IX, в съсобственост с имот пл. №172.; 4) Регулацията между УПИ VIII-170 и УПИ IX-171, 172 не е приложена по следните доводи: Страничната регулационна линия между процесните имоти е проектирана по западната граница на съществуващата подпорна стена (т.е. откъм имот пл. №170), съобразно правилото, че подпорната стена се строи в по-ниския имот, който е имотът на жалбоподателя с пл. №171. В случая обаче, от Заповед №РД-09-318/12.06.1995г. на главния архитект на ТОА „В.” за одобряване на частична квартално-застроителна разработка и влязло в сила Решение от 22.10.1984г. на СРС по гр. дело №15404/1984г., с което е определена границата между имоти пл. №12 и пл. №13, кв.53 на м. „бул. Девети септември – III част”, се установява, че подпорната стена е изградена в имота на заинтересованата страна. Следователно регулационната граница между двата имота минава по източната страна на подпорната стена (откъм имот пл. №171).; 5) Спорната граница е материализирана на място по смисъла на раздел VII, т.2.4. и т.2.5. от Приложение №1 към Наредба №3.; 6) Отразената в КК граница между имоти с идентификатори: 68134.1893.171 и 68134.1893.170 не съответства на съществуващите на място материализирани граници, като разминаването е най голямо участъка по т.1-2-3-4 и т.6-7 от Скица №5, приложение и неразделна част от неоспореното заключение на СТЕ и варира от около

70 см. в т.2 до около 1м. по т.6-7.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество - ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

ЗАПОВЕД №РД-18-69/14.12.2010г. е издадена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.49, ал.1 ЗКИР.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.35 – чл.49 ЗКИР.

В ЧАСТТА за границата между имоти с идентификатори: 68134.1893.171 и 68134.1893.170 оспорваната Заповед противоречи на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри (Наредба №3) е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред. При обединяване на данните за установяване на границите на поземлените имоти - обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, дадени в разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.16/ 2006г.): 1) означеното по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки; 2) съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т.1; 3) кадастралните планове, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на НР Б. (ЗЕКНРБ) или отменения Закон за териториално и селищно устройство (З.), на §40 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд (ЗВСГЗГФ); 4) регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 5) карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл.36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

В настоящия случай е безспорно установено със СТЕ, че спорната граница не е била означена по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР - с регламентирани трайни знаци или с посочени от собствениците ѝ гранични точки. Установено е също, че към датата на извършване на геодезическото заснемане при изработване на КК тази граница е била трайно материализирана на място в частта по т.1 – т.6 от Скица №5, неразделна част от СТЕ и нетрайно материализирана в частта по т.6-7 с ограда от железни колове и мрежа. В настоящия случай по отношение на спорната граница са налице и други

източници на данни за местоположението ѝ – кадастрален план от 1977г. и неприложен в тази част регулационен план от 2001г., но същите са с по-нисък приоритет.

От анализа на чл.14, ал.1 от Наредба №3 следва извод, че при конкуренция на различни източници за установяване местоположението, границите и размерите на поземлените имоти предимство (приоритет) има този, посочен по-рано в разпоредбата на чл.14, ал.1 от наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.16/ 2006г.). Така примерно при наличие на съществуващи на място материализирани граници и действащ кадастрален план в КК имотите се нанасят в съответствие с материализираните на място граници, тъй като последните са изрично посочени в т.2 на чл.14, ал.1 от Наредба №3 и следователно имат преимущество пред източника посочен в т.3 или т.4.

По изложените доводи настоящият състав приема, че като не е нанесъл в КК границата между имот пл. №170 и пл. №171 в съответствие със съществуващата на място материализирана граница и разминаването е по-голямо от допустимите съгласно чл.18 от Наредба №3 неточности, административният орган е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, в размер на 960 (деветстотин и шестдесет) лева, съобразно представения списък.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № РД-18-69/ 14.12.2010г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, В ЧАСТТА за границата между имоти с идентификатори: 68134.1893.171 и 68134.1893.170.

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър за ново произнасяне, в отменената част на ЗАПОВЕД №РД-18-69/14.12.2010г., съобразно мотивите на настоящото съдебно Решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С.,[жк], [улица], да заплати на Д. Н. В., с адрес: [населено място], [улица], сумата от 960 (деветстотин и шестдесет) лева – разноски по адм. дело №14534/2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова

